

[Alice Faber]

udvikling giver os, er det vigtigt, at vi bruger al den menneskelige ekspertise, der findes, til at få skabt en udviklingstendens, som kan give os de bedste menneskelige vilkår både her og ude i verden.

Til sikring af forskningens brede sigte, at den rettes imod at give menneskene de bedst tænkelige vilkår, er det væsentligt, at forskernes urørlighed og isolation ophæves, at der skabes åbenhed om resultaterne, og at de videregives i et sådant sprog, at de kan drøftes bredt ude i befolkningen.

Det er også vigtigt, at det kommer frem, at der sker en styring af forskningen, hvad der vistnok til alle tider er sket. Mangel på økonomiske midler har standset mange gode forskningsoplæg og forsøg; det har været brugt som styringsmiddel.

I redegørelsen gør undervisningsministeren opmærksom på, at vi i Danmark bruger mindre i totaludgifter til forskningen i forhold til nationalproduktet end de andre nordiske lande. Vi finder, at det er en kortsigtet politik.

Ministeren kommer i redegørelsen også ind på, at forskellige områder af forskningen har forskellige vilkår, således at den såkaldte sektorforskning og den forskning, der sker i erhvervslivet, har haft mulighed for en stigning, medens andre områder har haft endnu dårligere vilkår.

Hvem har styret denne udvikling? Er det en rimelig udvikling? Det lyder i hvert fald ikke rimeligt, at landbrugsforskningen over en periode har været i tilbagegang.

Vi er enige i, at vi må have sektorforskningen med i den samlede styring, så vi ved, hvad det er for nogle kriterier, pengene bruges ud fra. De forskere, der ansættes i sektorforskningen, må igennem den samme ansættelsesprocedure, hvor de erklæres forskeregenede, som ved universiteterne. Vi må også sikre, at sektorforskningen får den samme status, så der ikke kan herske tvivl om forskningsresultaternes kvalitet. Men diskussionen om, hvorvidt anvendt forskning ikke er grundforskning, hører vist ikke hjemme her i folketinget.

Der findes problemer omkring forskerkruttringen ved de højere uddannelsesinstitutioner, der må løses, men vi kan ikke gå med til det forslag, der er kommet fra planlægningsrådet for forskningen. Vi finder, at de problemer må løses, uden at der sker en

reduktion af det samlede antal faste forskerstillinger.

Vi er også enige i, at man må styrke forskeruddannelserne og grundforskningen. Men vi vil gerne være med til at sætte måltal på. F.eks. kunne man beslutte, at grundforskningen får en bestemt procentdel af det samlede forskningsbudget. Det er altså ikke nok at effektivisere og koordinere.

Redegørelsen handler meget om, hvordan samarbejdet mellem forskningen og erhvervslivet kan hjælpe Danmark. Vi vil gerne give et bud på, hvordan man gennem offensiv forskningspolitik kan sætte gang i beskæftigelsen og dermed være med til at formindske både betalingsbalanceunderskuddet og statsunderskuddet. Den danske industri er i høj grad opbygget omkring noget, man kan kalde vækstcentre. F.eks. kan nævnes landbrugsrelateret industri, skibsværftsindustri og fabrikation af hospitals- og andet sundhedsudstyr. Staten kunne her gå aktivt ind og bidrage til at lave nogle nye vækstcentre. Disse vækstcentre burde vælges sådan, at man sikrede en høj beskæftigelse og gode eksportmuligheder, kombineret med en stadig forbedring af kvaliteten i vort samfund. Det kunne forbedre vores muligheder for at finde niches på verdensmarkedet, hvis vi fremstillede produkter og tilbød know-how, der var udsprunget af vort samfund, af høj kvalitet. Det er dog vigtigt at være opmærksom på, at vi, når vi eksporterer disse varer, ikke kommer til at undergrave den struktur, der findes i u-landssamfundene. Der har været flere eksempler på, at specielt kvinderne i u-landene er kommet i klemme, men der har også været eksempler på, at kløften mellem rig og fattig er blevet dybere i nogle af u-landene. Derfor kan det undre meget, at undervisningsministeren nedlægger 2 projekter, kaldet SVUF og SVUS, henholdsvis i Odense og på det sydjyske universitetscenter, hvor man beskæftiger sig med disse problemer.

Som et muligt nyt vækstcenter kunne man nævne telekommunikation og EDB. Netop på det område kan der ventes revolutionerende omvæltninger i de kommende år, der er både tillokkende og skræmmende. For lønmodtagerne såvel i den fysiske produktion som i kontor- og butiksfagene er det først og fremmest de negative virkninger, vi har set, i form af forringelser af arbejdssituationen. Det er fundamentalt, at vi ikke blot la-